

PERIÒDICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRES ::

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Ronda de l' Universitat, 96. BARCELONA

SOTA, PERIÒDICH, QUE CAU DENUNCIA!

LA TRAMONTANA ha sigut denunciada. Lo dijous passat, poch després d' haber donat lo nostre número á la venda, varem rebre una visita que 'ls puch assegurar que no 'ns feya cap falta. Un delegat del Govern civil, per ordre del senyor Governador, y acompanyat d' un mossetonás que anava vestit de polissont y portava 'ls galons de sargento, se presentá en nostra redacció ab l' ordre de secuestrar lo número que habia sortit aquell dia.

—¡Bomba! varem pensar, ja hi som. Aixó deu ser la lley de imprenta que, á pesar d' estar penjada en un racó del Museo arqueològich, segons diu en Castelar, deu treure lo nas per alguna finestra y ve'á darnós lo bon dia.

Tal dit tal fet. L' endemà ve l' ordenansa del senyor Fiscal de Imprenta, que es un xicot molt trempat y que ja fa olor de ordenansa á tretze lleguas, y 'ns dona un paper que, copiat tal com sembla, diu aixó:

Fiscalia de imprenta de la Audiencia de Barcelona.
El periòdich que V. dignament dirige con el título de «La Tramontana», en su número 42, correspondiente al día de hoy, inserta un artículo titulado «Sección científico-religiosa», que empieza con las palabras «Aném á demostrar» y concluye con las «per prudencia» y un suelto en la 3.ª plana que empieza «A Fransa roban» y concluye «Los picayres», con los cuales se ha incurrido, en opinion de esta Fiscalia, en el abuso previsto en el caso 1.º, art. 16.º de la vigente ley de imprenta; por cuya razon he determinado denunciarlo ante el Tribunal de imprenta.

Lo que participo á V. para su conocimiento y demás efectos.

Dios guarde á V. muchos años.—Barcelona 11 de Noviembre de 1881.

Mariano de la Cortina y Oñate.

Sr. Director del periòdich «La Tramontana.»

¡Bueno! ¡alabat siga Deu! ¡més ne va passar Jesucrist per nosaltres!

¡Tan contentó que estava jo fa poch dias quan vaig llegir que en lo Congrès se habia presentat una proposició per abolir aquella ditxosa Ley de imprenta que tant dolenta trobava en

Sagasta (y jo també) quan manavan los conservadors! Qui ho habia de dir que ell per remey nos aplicaria los mateixos cataplasmas! Quin desengany per aquells de la *conveniencia democrática*, vull dir, de la *benevolencia*! Sort que ja están curats de sustos, y blindats fins de las galdas!

Pero ara que me n' adono, deu semblar que estiga fet una mar de llàgrimas segons m' exclamo, y al cap-de-vall no n' hi ha pas per tant. Ab la lley de imprenta es molt més fácil que hi ensopegui jo que 'l cardenal Moreno, per més que aquest sant varó escrigui pastorals com las de alló de Roma.

Després de tot ¡qui sab! potser lo Tribunal encara 'ns dirá que som bons minyons...

Y sino, unas quantas rengleras de setmanas á passeig, y fins á més veure.

Després de un temps un altre n' ve. A mí ja m' sab molt greu que 'ns hagin denunciat; pero ¡qué volen que 'ls diga! ¡estaria lleig que plores!

LO PAGÉS DEL AMPURDÀ.

¡ALERTA!

Aquí á Espanya, si be 's nota en temps de guerra y de pau, molts proban de fe' entrá 'l clau per la cabota.

Noya lletja y revellida que per trobá' un senyoret sempre 's pinta ab coloret y 's renta ab aygua florida; que fins fa alguna bromota que á n' ella ja no l' hi escua, aquesta vol fe' entrá 'l clau per la cabota.

Diputat qu' en lo Congrès cada volta que s' esplica lo llibre cambi predica sols per lo seu interés; que comporta y s' aconsola per conservá 'l seu turró de tirá' á la perdició

la pobre nació espanyola; y sens respecte á qui 'l vota fa sols lo que á n' ell l' hi plau, aquest també fa entrá 'l clau per la cabota.

Lo capellá que ab lo nom de Deu, Patria y Relligió, ab lo trabuch ó 'l canó vol dar mal temps á tothom; que mou guerras y esbalota ab l' escusa de la pau, proba sols de fe' entrá 'l clau per la cabota.

Aixís, lector, viu ab tota precaució, fins l' últim grau, que 't podrian fe' entrá 'l clau per la cabota.

Q. Rota

SECCIÓ CIENTÍFICO-RELLIGIOSA

L' altre dia, pensant en las cosas que 'ns ensenyan á creure de petits, me va venir á la memoria aquell trosset de la Historia Sagrada que diu que quan Deu va trobar *infraganti* á Adán y Eva ab alló de la poma, va treurels del paradís, dihéntlosli:

Guanyarás lo pa ab lo suor del teu front.

A mí aixó m' ha semblat no tan sols que no era cap cástich, sino que avuy, ab alló de *labor prima virtus* tan santificat, se te per molt honorat lo que viu del seu treball, y en cambi lo que vivís com nostres primitius pares, tocantse lo nas y de panxa al sol, se 'l tindria per un *vago* que potser fins la policia hi tindria que veure.

Jo aquí m' estendria en alguna consideració que m' sembla molt del cas, pero quan me recordo que la *Secció científico-religiosa* del número passat va costarnos una denuncia, me agafa rampa á la ploma, lo tinter sua de angunia, y fujo corrents pensant que

A boca tancada no hi entran fiscals.

LO CAMP Y LA CIUTAT (1)

QUADRO DE COSTUMS

Continuació

XII

Tots los aplechs ó festas majors dels pobles y masias de la nostra terra son semblants, sino iguals.

Se fa en la vigilia gran provisió de tota mena de casa, se sacrifican á dojo gallinas y pollastres; se mata lo acostumat moltó; s'emblanquina y neteja la casa fins als últims recons; se procura, en fi, obsequiar y accontentar als molts forasters que hi acudan pera saludar y visitar als amichs ó parents, y al mateix temps pera atiparse de bons bossins y passar un parell de dias de plaher.

Al vespre se resa lo rosari ab tota solemnitat en la capella de la casa, enramada é iluminada ab profusió, lo que deu contribuir no poch á obrir l'apetit pera asaciarse ab los menuts del bestiar y de la viram, que están despedint agradable olor desde 'ls fogons, y aixis s'entra de plé á plé á la gran festivitat.

Vestit tothom, homes y donas, grans y xichs de tota gala, se dirigeixen, com es de rúbrica, cap á la missa major. Se pot pensar si D. Elvira tindria compte en empolaynar-se y de fer empolaynar á sas fillas y fills y encarregar á D. Joan que representés lo paper de un gran senyor: lo cert es que aquella familia forastera, especialment ellas, tingueren més miradors que 'l capella y s'emportaren més pare-nostres, entre 'ls plechs de las faldillas, que 'l Sant.

Vé després lo dinar: á las dotze tothom á taula, y quin dinar! passadas y més passadas, carn de ploma, y de pel, y de llana (de llana sobretot), peix y enciams, matons y postres, y per acabar, podém dir que es un dinar que fora capás de fer passar la gana al més afamat sagastí. Dels compliments de la senyora no cal parlarne pas.

Y com que diuhen los sabis doctors que pera fer be la digestió es precis un rato de descans, lo bo del capellá que presideix la taula, després de fumar y de haber apurat algun vaset de licor, los dirigeix altra volta á la iglesia y los hi enjega lo corresponent rosari, y quedan satisfets de aquesta beta l'ánima y lo cos.

Entran luego las balladas: dos músichs fent gemegar l'un lo violi y l'altre fent xisclar lo clarinet, tocan una pessa que sembla un wals, y á n'aquell compás de bregadoras, saltan y voltan las parellas ab tot goig y afició. Aquí entran traballs á las senyoras barceloninas: de ballar prou ne tenen ganas la Leonor y la Elvira, pero sembla que se'n donan de ménos de abraçarse ab un pagés; si poguessen ferho ab dos ó tres jovenets que vesteixen americana, ja fora diferent.

—¿Que no vols ballar, Leonor? pregunta D. Elvira.

—¿Ay!... ¿Ux!... ¿No veus que m'embrutarian lo vestit ab aquellas mans tan negras y m'trepitjarian ab las espartenyas?

—¿Ni ab l'hereu tampoch? Ahí m'ho va preguntar y no 'l pots desayrar.

—¿Si tu ho vols! Ab lo Pep encare com aquell!

Fa 'l desmenjat y de ganas se'n frisa.

Llavoras lo Pep s'acosta y li demana si li vol fer aquest favor, y comensan la tasca, y la Elvireta la segueix y balla que balla fins á la hora de sopar, com si 's lluhissen en un cassino de la capital. Fins D. Elvira va entusiasmarse y ballá un rigodon. De la criada Pepa no cal parlarne; lo mosso Pau no la deixa ab sossego y ella sembla que li agrada, perque riuhem de debó y se acostan un bon xich. La Tomasa s'ho mira... tot dormint en un racó: se coneix que lo rosari no li ha fet gran efecte pera pahir lo dinar. ¿Y D. Joan? D. Joan se diverteix ab lo Magí, lo capellá y alguns altres convidats distingits, fent lo burro, com se sol fer en molts festas majors.

L'endemá se celebra la tornaboda ab un bon tech y una fontada y aixis s'acaba l'aplech ó roser.

XIII

Després de quatre dias de descansar del fatichs de la festa, determinan los senyors deixar aquella amable familia y tornarsen á Barcelona. De la marxa parlan la vigilia tot sopant; escoltemlos:

—¿Y n'estant determinats enterament?

—Sí, Magí, respon D. Joan; es precis per' atendre á mas obligacions, y ja havém abusat prou de la vostra bondat.

—¿Vol callar, home! lo que es per nosaltres ray!...

—No pot ser, diu D. Elvira, y aixó que aquesta estancia nos ha probat perfectament: yo crech que ya

(1) Véginse los números 18, 22, 32 y 36 de LA TRAMONTANA.

estich per complert restablerta del estómago y demés afeccions, y miri los bons colors que treu la noya gran que assenyalan que l'estat anémich va cessant.

—Cregui que 'ns n'alegrém molt, afegeix la mestressa; ¡Oh! ¡los ayres de la montanya són molt saludables!

—Sí: los ayres units ab lo bon tracte de vostés y lo seu bon efecte han fet retornar la salut á ma senyora y fillas y creguin que 'n quedarém reconeguts per tota la vida, y esperém poguerlosho demostrar.

—¿Ah, sí, sí! afegeix la senyora aludida. Si no fossen las obligacions del meu senyor y aquest sol que crema lo cutis, ab tot plaher hi passaria l'estiu.

—Y yo també, diu la Leonor; ¡no m'hi anyorat quasisé gens!...

—¿Jo també!... ¿Jo també!... ¿Jo també!... responen los petits.

—Si 's volen quedar poden ferho ab tota franquesa y....

—¿Gracias, gracias, Magí! Y ¿quán tindré lo gust de que 'ns fassin una visita á Barcelona?

—No ho sé: no teninhi que fer res!

—Vinguin per las festas de la Mercé, que son molt lluhidas, y veurán las firas y las lluminarias de la Rambla, y la professó, y lo drach de Vilafranca, y la patum de Berga, y corridas...

—Sí, vinguin, vinguin, que 'n tindré una gran satisfacció. Baixi vosté Agna ab las noyas...

—Aixis, aixis, ¡tots!... ¡Gracias; visquin molts anys!

Y aná seguint la conversa fins á anarsen al lit.

Quan foren á son quarto lo Magí preguntá á sa muller:

—¿Qué te 'n sembla Agna de las paraulas d'agrahiment d'aquells senyors?

—¿Qué vols que me 'n sembli: convit de barceloní!

XIV

En sent demá á las set, tot ja disposat, emprenen lo cami dret á Sallent, havent tingut bon cuydado de que no faltessen cabalgaduras per tots. Lo despido fou afectuós y las invitacions per anarlos á veure se tornavan á repetir. Lo Magí 's acompanya no moventse del costat de D. Joan pera exitarlo á fer construhir lo anhelat cami vehinal, y segons diu aquest senyor, ab sa poderosa influencia y ab sas grans relacions, es ja un fet consumat, lo que ompla de content al bon pagés.

Al emprendre la marxa, lo mosso Pau diu á l'hereu á cau de orella:

—¿Apa Pep, ja torném á comensar la professó! ¡Alerta ab las senyoras, cuydado ab l'hermós Minini; ten compte que no fassis testos per lo cami!

—No m'amohinis que ja suo: procura tu que la Tomasa no caygui en detrás... no 't descuydis de la Pepa, que has de saber si s'ha engraixat...

Contemplant com baixa cami avall aquella comitiva, está plena de gent l'eixida de la masia, fent conversa dels viatjers.

—¿Avuy si que desembrassa la casa, mestressa!

—Sí, avuy comprench la veritat d'aquell adagi catalá que diu que 's poden tenir forasters per lo gust que donan quan se veuhen marxar.

S'acabará

Vicents de FEBRER

Diumenje passat tenia de celebrarse una reunió en lo Teatro de Novetats pera fundar un Institut poliglota professional de la Confederació Laica.

Peró, fillets de Deu, se tractaba de una reunió ahont debian parlar quatre demagogos més descamisats que 'l negre de la riba, y 'l Sr. Gobernador, creyent que d'allí habia de venir la fi del mon, envia á buscar al president Sr. Escuder, lo sermoneja y l'adverteix que no 's permeterà entrar al què no porti cédula. (Naturalment; ¿qui pot ser amant de la ensenyansa sense res de relligió per entremitj? No més que gent indocumentada.)

Arriba l'endemá y com no hi habia hagut temps d'enterar al públich ab anticipació, tothom se trobaba á la porta del Teatro. Novetats ab uns quants polissonts y dos subjectes que, molt amables, demanavan la cédula y apuntavan lo nom, apellido, professió y domicili de cada hù per ordre del Sr. Gobernador.

Bona manera de impedir reunions als lliberals; pero si 'l Sr. Gobernador es lògich suposo enviará polissonts per demanar la cédula, ó al ménos lo butlletí de confessar, als que vagin á

sermó, ahont públicament se fa la propaganda en sentit invers al de la Confederació Laica.

Pero deixém corre aixó.

Suposeus que tothom hagués comparegut ab cédula, y acatant la ordre gubernativa s'hagués pres nota de las senyas de cada concurrent per lo únich individuó que apuntava; suposo, además, que sols haguessen assistit al meeting unas 5,000 personas (que es poch contar en una ciutat ahont hi han entre ateoç é indiferents la friolera de 10,000 habitants que no 's donan vergonya de firmarho) y tenint en compte que á l'Administració Económica de Barcelona una dotzena d'escribents tot just despatxan un centenar de cédulas cada dematí, resulta que á l'any de la picó ja hauria sigut tothom dintre Novetats.

Lo millor del cas encara no es aquí.

Al cap d'una hora que s'estaba fent la comedia de demanar la cédula y devant del teatro s'habian format grupos y grupets comentant lo fet, compareix un cotxe y baixa un senyó d'aquells de la vara ab borlas, sombrero de copa y levita fins als talons.

—Hola,—diguereu,—novas tenim.

Entra aquell senyó en lo café de Novetats ahont estabá la comissió laica redactant un carteló pera explicar al públich lo perquè la reunió s'aplassaba, y diu mica més ó ménos:

—Estaba paseando por la Rambla, y he visto grupos por ahí; he preguntado y me han dicho eso de las cédulas. Pueden Vdes. continuar que ya no se les exigirá este requisito. (Barretada, arronsament d'esquena y... Vdes. lo pasen bien.)

—Donchs ara no continuém,—va dir la Comissió,—perque seria justificar un acte arbitrari y atentatori als drets de reunió consignats en la Constitució. Protestém y farem públich lo fet per medi de la premsa.

Al poch-rato comensaren á sortir polissonts de tots indrets y 's retiraren. ¿Perqué tant d'aparato?

¿Hi ha necessitat de fer comentaris? En lo sigle XIX fa riure veure com l'autoritat s'estira y s'arronsa.

No 'ns allarguém més per motius que ja comprendrá 'l lector.

Lo próxim dilluns, á dos quarts de duas de la tarde, tindrà lloch en l'Audiencia la vista de la denuncia de LA TRAMONTANA, que segons prevé la lley, deurá ser pública.

Defensará en tal acte al nostre periódich lo distingit advocat J. M. Vallés y Ribot, president del Centro democrátich federalista de Barcelona.

Escuso dirlos res més.

Se 'ns ha dit que dintre pochos dias surtirá un nou periódich setmanal ilustrat é independent, molt avansat de ideas.

L'hi desitjém molta vida y pocas ensopegadas ab lo senyor Fiscal.

Dels diaris que 's publican á Barcelona casi tots han donat la noticia de la denuncia de LA TRAMONTANA, pero no més n'habém vist tres, *El Diluvio*, *La Correspondencia*, y *El Mercantil catalan*, que 's dolguin de que aixó hagi succehit.

¡Quanta bencvolencia!

L'altre dia en lo Congrès lo senyor Navarro Rodrigo, deva que'l govern no va reunir les Corts tan promptes com demaneyan los conservadors, perquè, entre altres coses, debía reinstaurar la tolerancia religiosa, la llibertat de la premsa, etc., etc.

Poch després queya una doble denuncia sobre LA TRAMONTANA.

Aixó vol dir que aquets deis no s'han quedat a despar.

La votació al cap del nou ministeri fregués al senyor Gambetta.

Ara s'ha fet ocasió de veure com es lo porten de cumplir las promesses de reforma econòmica-social fregués en la oposició. Viquem a veure.

- 1. Senyor de Lapes (Lapes)
- 2. Senyor de Barcelon (id)
- 3. Senyor de Frances (id)
- 4. Senyor de Santander
- 5. Senyor de...
- 6. Senyor de...
- 7. Senyor de...
- 8. Senyor de...

La diputació de la Catalunya celebrará en l'octubre de 1884 un Congrès regional para investigar las causas que originan la emigración.

Me ha estat interessant aquesta notícia que a l'altura de certes memórias com se presenten al cent començament resolt el problema del capital i treball.

Encomenades de totas las escuelas reaccionarias no resolider cap de aquets problemes, a pesar de tota la vostra ciencia, que la religió que vos reservada als peccadors de avay, que serán los crims que peccau.

He par en Roma, Toledo que la revolució sense armes es una revolució tota.

Quan veig al de Barcelona més aler d'entusiasme que a l' de Calatayud y son colega m'interessa La Campaña de Granada, no m'he explicat las condicions y l'objectiu d'ella ab pobres que un error.

Acaba de morir la nevada del raptor de Villanueva acusada com lo seu oncle, del crim de infanticidi.

Fora les doctrines de la religió, perdut lo temor de Deu, no hi ha sino malis costums.

Oh liberals benfics que propagueu lo materialisme civil y l'amor llibre!

A Granada a la trassa deuen contra ls deus com en altres poblacions que lo se.

Y valsiuquí que l'altre dia un talano, després de haberse jugar queros, done, criaturas, camisa, calçotets, etc., etc. plé de rabi y descomparat com un capella per la montanya, se eleva un tiro y cau sobre la taule del ioch.

Tot hom fuig desseguida deixant amo de la casa al que se havia elevat lo tiro. Llavoras se aixeca, arreplega ls quartos depressa y toca'l dos.

Lo tiro era de pólvora sola.

Al poch rato corregheren al lloch de la desgracia y... ne hi havia res.

Si la cosa passa entre gent llanuda, de segur teniam miracle per rato.

Habem rebut una carta donantnos compte del següent fet.

Lo jurat municipal de Sant Felix de Guzdó dies passats a les nos del vespre y d'una manera molt poch conformes, mena treure de una caverna a varios llochs ben coneguts d'aquella important població pel delictes de centar y fer broca sense falter a la moral, orins que el revocar després del vegada penedir lo mateix sector i ric.

Podria contribuir a fer pendre al lloch lo que la illa recorre professen l'heas avendades?

En un poblo de Viscaya han agafat un problema que volia la Bíblia, creyan que era'l dimoni, y ligat com lo Cristó o com lo lloca, l'han tret fins un alpinista molt tallat de la població.

Aixó vol dir que lo que catòlics ha promessut un alpinista.

Des d'alguns altres per acabar la Bíblia en lloch d'alguns a M. Tardell.

Ara per acabar lo mateix.

Donchs es prou convegnut que hi ha progrés.

Un jornal que tenen la última irregularitat.

Ha desaparegut en companyia de 5 oos duros lo redactor de contribucions del districte de Gurbany, senyor Conquero.

Aquesta es la última irregularitat de que se te noticia.

No s'ha a creure que s'ha acabat la serie.

Deixi prevencions que no es pas de quanto.

El Corredor, periódico clerical que s'publica a Breaque, ofereix a tot lo que se suscripian per un any, que dirian vint.

- Lo almanach
- Una novel·la
- Lo tomo de poesias
- Lo cyllar de alguna rifa

Ca no henyora: ofereix la bendició del papa.

Ab aixó se suscriben, que no s'aproxima res més para ser benent.

De dintre una familia de Alemanys han sigut robats dos canons d'or que s'guardavan com reliquies, sens que s'haja pogut saber res dels lladres.

Avans d'aixó se s'haguera dit un contracte: avay la industria arriba per tot.

Ja tornem a remenar la tan famosa qüestió del callis del barri de Frause pe ls carrers de Aragó y Marina.

Altra vegada que si tónel, que si nivell, que si interí, que si definitiu, etc.

Lo que interinament han anat sent, sempre ha sigut un bon bunyol.

Sembla que la empresa ne somirá ab la seva, y que s'ha parirá Barcelona pe'l mitj.

¡Cosas d'Espanya!

Por todas partes vuelven frailes.

A Xina uns freres que se'n diuhen bonsos s'han queixat al emperador per haberse establert una fundició de canons al costat de la seva iglesia, donant la convincenta raho de que'l fum podia incomodar als Deus.

Aixó, que a Europa, entre ls civilisats, sens dupte haguera sigut atés al moment, allí ls han dit que naranjas de la Xina.

L'emperador los ha contestat que convenint al Estat, que prenguin paciència ls Deus y que s'fastidihin los freres.

No m'sembla mal, ja diu lo ditxo que de vegadas los boigs fan bitllas.

A França s'ha canbiat lo ministeri.

En lloch d'Un Party ha parat en Gambetta, que creyan no tardarí guyar temps en desacre-dinar-se, perquè agafar lo poder y tornar-se més madri, etc. etc.

Los recursos que deixa lo govern anterior, en son pas d'abís d'abís. Es tractantse de repobli-cans; poig ja que aquellos prometen més lo poblo los deu crigir més.

Lo gabinet presidit per Un Party no ha fet per los principis democrátichs, lichts y descentralizadors de lo que debía fer, y deixa la França creudada en la qüestió de Alger, abont sont una guerra provocada principalment per una guerra temporaria, viciosa y belicosa.

En Sagona ha dit que el que havia sigut partidari de la Constitució del 70.

Tot lo més lo coneix espiritualment.

Se prou que ho crach.

EPIGRAMAS

—Deu qu' es tan bon el Moig
que s'una persona sent
—Donchs lo ve d'el d'el d'el d'el d'el
que son habets de mori.

F'entenda que l'altre dia
perque pariant ab un crach
del seu mateix, que s'ha dit
a l'altre dia, que s'ha dit.

Passatse lo poch dies
la fira de don Lluís,
on veu que s'ha dit Elias
se pregunta a un seu amic:
—Diguem, quan temps t'hi has estat?

EPITAFIS

Un home de caracters
y al final en dita tomba,
logi mentis qu' una rata
capaç de fer una bomba.

Jan s'ha d'absolució
que lo poch varen matar
apropiá de la lloca
perque vol resuscitar.

ABORIAS

GEPOGLIFICH

Q
I E
E / C
D C C
C / C
A

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL N'NERO PASSAT

XARADA: Con-chi-w

Geopoglifich: Malahia llarga es parenta de la mon.

CORRESPONDENCIA

Q. Feig. Esti molt be Continuh afavoritosos que son in-mortalis. Miguel de Riba, Avia per lo original. J. Barce de RBB. N'aportarem un. A Joan Coca, Gracia. I Bernat Pascare. Conch que vau ser cap de escultors una goig per Sant Cristó giorlos, patro del sanator. Aquells genolins semblan copias del lloch del lloch. J. Feig y V. Lardell. Veurém d'aportar alguna cosa, pero llaxa una mica, m'ca me bons lletres y no escatimi paper. Que del dia. Fa per cosa. Pero joig que verdeja aquell de Lluís i Un Lluís (Rosa). Habem rebut solt la carta pero no se lo altre cosa que no ha imposibilitat ocuparnos del assumpte com seria del cas. Vegi si no ho torna a temetre. S. A. F. y C.

« OBRAS SON AMORES Y NO BUENAS RAZONES »

Núm. 43

LA TRAMONTANA

Pag. 4

—¿Y donchs, qué fem, senyor Mateu?... ¿que la treu ó no la treu?...

P. Ros